

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ολύμπια

Λοιπὸν Δελτίον

Εἰς τὸ μαρτυρολόγιον τοῦ θιάσου νέα προσετέθησαν θύματα ἀπὸ τινων ἐβδομάδων, ἡ Φαβορίτα, ὁ Χορὸς Προσωπιδοφόρων καὶ ἡ Σαφώ. Καὶ ἡ μὲν Φαβορίτα οὐδόλως ὑποβήθη ὑπὸ τῆς τύχης καταδικασθεῖσα νὰ περιπέσῃ εἰς χεῖρας τῶν σκληροκαρδίων μελῶν τῆς μουσικῆς συμμορίας τοῦ κ. Λαμπρούνα, ἀπογυμνωσάντων αὐτὴν παντὸς θελητήρου καὶ καταβιβασάντων τὴν ταλαίπωρον ἀπὸ ὑψηλῆς Εὐνούμενης εἰς τὴν τάξιν τῶν κοινῶν ἐυνοουμένων, αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κυρίου Κατσαϊδρῆ. Τὰς ἐσπέρας, καθ' ἃς παριστάνεται ὁ Χορὸς Προσωπιδοφόρων, οἱ κυρίως φέροντες προσωπίδας εἶνε οἱ θεαταί, προσποιούμενοι ὅτι οὐδόλως ἐνοχλοῦνται ἐκ τοῦ γελοίου καὶ οἰκτροῦ ἐπὶ σκηνῆς θεάματος τοῦ μεταμφιεσμοῦ τοῦ καλοῦ τούτου μελοδράματος εἰς χυδαῖον ἀνοήτου θορύβου καὶ μανιωδῶν κρυγῶν τερατούργημα. Ἡ δὲ νένηλος «Σαπφώ» ἐπὶ νύκτα τραγικώτατα, ὅχι εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Λευκάδος κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀλλ' εἰς ὠκεανὸν παραρωνίων, παραρωνίων, ψευδῶν λυγμῶν καὶ προσποιημένων διχρῶν. Ἀτυχὴς πάντοτε ὡς νὰ μὴ ἦραι αὐτὴ ὅτι ἐν τῇ ζωῇ δὲν ἡγαπήθη ὑπὸ τοῦ Φάωνος ἐπέπρωτο μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ ὑποστῇ καὶ τὸ οἰκτρότερον μαρτύριον καὶ τὴν σκληροτέραν ἐπὶ πρὸς τὸ μοῖρατον πάθος της προσβολήν, νὰ ληφθῇ μὲν τοῦτο ἀπ' ἐνὸς ὡς ὑπέθεσις φρικώδους μουσικοῦ ἔργου, νὰ συρῇ δ' ἐξ ἄλλου ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν «Ολύμπων ὑπὸ κωμικωτάτην μορφήν, ὑφισταμένη τὴν περὶφρόνησιν καὶ τοὺς καγχασμοὺς καὶ πεντακοσίαν περίπτου ἄλλων νεωτέρων Φαύωνων—ἀκροατῶν.

Κρούσματα ὠταλγῶν ἀλλεπάλληλα.

Ἐλήφθησαν τὰ κατὰλληλα μέτρα πρὸς σύστασιν τῆς δεούσης ἐπιτροπῆς ὅπως ἐξελθῇ συμφωνῶς πρὸς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ἀσμοδαίου ἐπὶ πρῶτον καιρὸν ἀκόμη αἱ σανίδες τῆς σκηνῆς δύνανται ἀρά γε νὰ ἀντὶξέωσιν εἰς τὸ βάρος τῆς κυρίας Παρωδῆ, ἵνα προληφθῶσιν ἐνδεχόμενα δυστυχήματα.

Καὶ ὁ διευθύνων κ. Λαμπρούνας σκέπτεται ἐν τούτοις νὰ παραγγείλῃ νέαν προμήθειαν τῶν ἐγχειριδίων καὶ φυλάκων δηλητηρίου, τῶν χρησίμων διὰ τὰ νέα μελοδράματα, ἅτινα ἔχει ὑπ' ὄψιν του νὰ ἀναδιδάσῃ!

Φάληρον

Τὸ θέαμα τῶν θεατῶν.

Εἰς πᾶν θέατρον περιεργότερα ἴσως καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα παντὸς ἐπὶ σκηνῆς θεάματος διὰ τὸν παρατηρητὴν εἶνε ἡ σπουδὴ τῶν θεωμένων. Κιμνία πιθανόν μπουφονερία τοῦ Labiche ἢ φάρσα τῶν Chivotet Duru δὲν ἀξίζει τὸ μεδίαμα, ὅπερ δύνανται νὰ προκαλέσῃ ἡ θέα τῶν ἀκροαζομένων αὐτὴν, τῶν κατὰ παντοίους τρόπους διαστελλομένων ἐκείνων προσώπων, τῶν ἀνοιγομένων στομάτων, τῶν στυλβόντων ὀφθαλμῶν, τῶν ρυτιδουμένων παρειῶν, τὰ ὅποια δι' ἀοράτων ἐλατηρίων συνέλκει, ἐκτείνει, συσφίγγει, ἀποσυνθέτει εἰς ναυροσπαστικώτατας κινήσεις ὁ θεὸς Χόλδεν Γέλως. Τὸ δὲ θέαμα ἐννοεῖται ὅτι ἰδίως θὰ εἶνε διασκεδαστικὸν ἐν Φαλήρῳ ὅπου τόση ποικιλία καὶ μορφῶν καὶ χαρακτήρων ἐπικρατεῖ. Συλλέξαντες μετ' ἐπισταμένας μελέτας τινὰς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων τύπων, τῶν ἀποτελούντων ἰδιαιτέρας σχεδὸν τάξεις, λογιζόμεθα εὐτυχεῖς δυνάμενοι ν' ἀνακαταστήσωμεν σήμερον τὰ πορίσματα τῶν παρατηρήσεών μας εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Τὴν πρῶτην θέσιν δικαιούται ἀνμφισθητῶς νὰ κατέσχωι ὁ κύριος δεσπότης δὲν ἐννοεῖται τὴν γαλλικὴν, ἀλλὰ πηγάζει ἐκ συνήθειας καὶ ἀποκηρύξεως τοῦ παραδείγματος τῶν ἄλλων εἰς τὸ θέατρον. Δύνασθε νὰ τὸν ἀναγνωρίσετε ἀπὸ πενήτην βλαβήν; Οὗτος εἶνε ὁ θαυματοδότης γελῶν. Ἐκπλοῦται ἐπὶ τοῦ καθίσματός του ἀνάτωρ καὶ ἀποφαστικῶς, ὡς ἄνθρωπος μέλλων νὰ διακεδῇ διὰ πάσης θυσίας, συλλαβῶν ἢ πρὸς τοῦτο ἀπόφασιν του καὶ σκοπεύων νὰ τὴν ἐκτελέσῃ ὅπως ὅπως. Διακρίνεται διὰ τὴν ὀξυμένη τῆς ὀ-

ράσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεώς του. Ἐπισκοπεῖ διὰ τῆς ἄκρας τοῦ ὀφθαλμοῦ τὰ πρόσωπα τῶν παρακαθημένων του καὶ εἰς τὴν παρὰ μικρὰν σκίαν με διαμαρτυρῶν ἐκρήγνυται εἰς παταγώδεις καγχασμούς. Εἰκὼν ἀπὸ τοῦτο μακαρίτης. Ἰδιαίτερον αὐτοῦ γνώρισμα: χειροκροτεῖ πλατεῖαις ταῖς παλάμαις πάσῃ δυνάμει, μόλις ἔστω καὶ εἰς τῶν ἄλλων δώσῃ τὴν σύνθημα.

Ἄλλη φάσις τοῦ αὐτοῦ τύπου εἶνε ὁ ἐπίσης μὴ ἐννοῶν τί συμβαίνει, ἀλλ' ἀρκετὰ εὐφυῆς ἢ ὥστε νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἀνωτέρω τεχνάσματα ὅπως δεῖξῃ τὸ ἐναντίον. Εἶνε λίαν ἐπιφυλακτικὸς οὐδέποτε χειροκροτεῖ οὐδέποτε καγχάζει. Παρατηρεῖ πότε οἱ λοιποὶ ἀφίγονται εἰς γέλωτας ἢ χειροκροτοῦσι καὶ τότε αὐτὸς ἀρκεῖται εἰς ἀπλοῦν μειδίαμα, προσποιούμενος τὸν δούλο καὶ φαινόμενος ὅτι δὲν εὐρίσκει τόσοι λεπτὴν ἢ τοῦ γέστου του τὴν εὐφυῆν, ἥτις τόσον συγκινεῖ τοὺς ἄλλους.

Ὁ ἐπαρχιώτης, ὁ ἐλλῶν δι' ἐλίγον καιρὸν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ ὅλας τὰς διασκεδάσεις τῆς πρωτεύουσας καὶ ἰδίως αὐτὸ τὸ τόσῳ φημιζόμενον Φάληρον. Ἡ προσποικίσις τῆς εἰλικρινείας. Δὲν καταλαμβάνει τίποτε, δὲν ἡγεῖται τίποτε, θαυμάζει τὴν μιμητικὴν τῶν ἡθοπέων, ἀπ' οὗ τὸ βράδιον αὐτοῦ τοῦ Φαλήρου καὶ ἐνθυμείται μετὰ πόσῃ τὴν μίμηση καὶ τὸ δρᾶμα τοῦ Ἀλεξιάδου, τὰ ὅποια ἔχασε.

Ἡ δεσποινίς, ἡ θήλυσσα νὰ κάμῃ τὴν σεμνήν. Γελᾷ ἐλευθέρως καὶ χωρὶς νὰ ζητῇ νὰ κρυθῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως καὶ ἰδίως εἰς τὰ μᾶλλον ζωηρὰ μέρη. Δὲν τὴν διαφεύγει τίποτε καὶ δὲν διστάζει νὰ τὸ ἐκδηλώῃ δι' ὅλης τῆς ὕψεως καὶ τοῦ παραστήματός της. Καὶ ἔπειτα ἐσωτικωμένη πῶς τῆς ἐφάνη ἀναφέρει ὡς ἀρέσαντα αὐτὴ τὰ ἐκσπόμενα μέρη, ὡς «μᾶλλον, λέγει, convenables.»

Ὁ κύριος, ὅστις ἔχει τὴν συνήθειαν νὰ παίρνῃ καὶ τὸν σκύλον του εἰς τὸ θέατρον. Δὲν προσθίνει νὰ ἰδῇ τίποτε ἐκ τῆς παραστάσεως, διότι καταγίνεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς με ποῖον τρόπον νὰ τὸν ἡσυχάσῃ.

Ὁ ἐλλῶν ἐν συντροφίᾳ φίλου του μὴ ἐννοοῦντος καὶ θέλων νὰ τῷ ἐξηγήσῃ τί συμβαίνει.

Οὗτος εἶνε ὁ ὀχληρότερος ὅλων, διότι ποτὲ δὲν κατορθώνει τοῦλάχιστον νὰ τοῦ τὰ μεταφράσῃ καὶ σωστά.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΠΗΣΜΑΤΑ

Αἱ τελευταῖαι συνεδριάσεις τῆς νεογενήτου μας βουλῆς διεκρίθησαν διὰ τὴν ἀνοσμίων των. Ἡ μικρὰ αὐτὴ φαίνεται ὅτι εἶνε προωρισμένη νὰ κάμῃ πολὺ περισσότερον θόρυβον ἢ ὅλας ὁμοῦ αἱ προγενέστεραι ἀδελφαί της. Φημιζομένη ὅτι τελευταῖον ἡττηθῇ ὅτι καὶ τὰ πολύκροτα δὲν θὰ μείνουν, ὅπως ξένα, τῶν συζητήσεων αὐτῆς. Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας καὶ τὰς ἄλλας ἐπισυμβαίνουσας σκληρὰς ἀπορορῶμεν ἐπὶ πῶς τὸ προεδρεῖον ἀπαντῶν εἰς τὰς περὶ προμηθείας πολυπληθεῖς ἐπεὶ ταύτας, δὲν ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ καὶ αὐτὸ ἀνάλογον τιμὴν διὰ προμήθειαν, σχολίων πρὸς χαλινάγωγησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν μᾶλλον ὑπερεξημέων ἐκ τῶν κ.κ. βουλευτῶν.

Ἡ ἀγορὰ φρικτῆ, τὸ Χρηματιστήριον κτήσσει, οἱ μέτοχοι τῆς Κυπαρίδος ριγοῦσιν, οἱ ἀναζητῶντες ἀπὸ τίνος μεσῖται ἐγείρουσι τὴν κεφαλὴν, οἱ τίμιοι ἀνδραγαθὸν ποιοῦντες τὰ θυλάκιά των.

Διὰ τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ ἀποστολείου ἀφίκεται ἐκ Παρισίων ὁ κ. Στέφανος Σαυλίουδης.

Τί συμπτώσεις! Δὲν ἐμύνηται σχεδὸν ὅτι εἶνε διαβολικὴ σατυρική ἐπίνοια τὸ ὑπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἀποσπόμενον, ὅτι ὁ κλέψης τὸν κ. Σταυρὸν Μπουλιανὸν ἀναγνώσκει τὸν ὡσκληρὸς;

ΧΑΒΙΑΡΙ γευστικώτατος καὶ ἀπολαύσιμος, καὶ ἀθηναϊκώτατος καὶ μοναδικώτερον ἴσως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, εἰς τοῦ Ἀσμοδαίου καὶ τοῦ περιφρονημένου παντοπωλεῶν τῆς πλατεῖας τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.